

عنوان مقاله:

بررسی اثر چرای دام بر شاخص های تنوع در مراتع کرسنگ استان چهارمحال و بختیاری

محل انتشار:

اولین همایش ملی منابع طبیعی و توسعه پایدار در زاگرس مرکزی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

علی اصغر نقی پور برج - عضو هیات علمی دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین دانشگاه شهرکرد

شیوا راهنما - دانشجوی کارشناسی دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین دانشگاه شهرکرد

سمیه قایدی - دانشجوی کارشناسی دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

از آنجا که حفاظت از اکوسیستم های مرتعی مستلزم مدیریت بر مبنای حفظ و نگهداری تنوع گونه ای موجود در آنها میباشد، این مهم جز با شناخت و اندازه گیری تنوع گونه ای محقق نمیشود. بر همین اساس آگاهی از فشارهای مخرب محیطی بر اکوسیستم که باعث تخریب زیستگاه ها و بیوم ها و در نتیجه کاهش تنوع گونه ها میگردد، ضروری است. یکی از فشارهای مخرب فیزیکی در عرصه مرتع که باعث کاهش تنوع و از بین رفتن عناصر گیاهی حساس میگردد، چرای مفرط دام میباشد. برای مطالعه ی اثر چرای دام روی تنوع، یکنواختی، غنای گونه ای و تنوع بتا، منطقه کرسنگ شهرستان بن واقع در استان چهارمحال و بختیاری انتخاب شد. به این منظور پوشش گیاهی منطقه ی مرجع (قرق)، کلید (چرای متوسط) و بحرانی (چرای شدید) مورد مقایسه و ارزیابی قرار گرفت. ابتدا در هر منطقه، اقدام به استقرار 10 پلات 4 متر مربعی در راستای ترانسکت شد. روش نمونه برداری تصادفی-سیستماتیک بود. در هر یک از پلات ها درصد پوشش و تراکم گونه های مختلف اندازه گیری گردید. تنوع با استفاده از شاخص های شانون-وینر، سیمپسون و یکنواختی با استفاده از شاخص پیلو و غنای گونه ای با استفاده از شاخص مارگالف و شمارش تعداد گونه و همچنین تنوع بتا با استفاده از شاخص Cody، مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که چرای دام باعث کاهش غنا و تنوع بتا و افزایش یکنواختی گردید. همچنین بین مناطق مختلف مورد بررسی از نظر تنوع گونه ای، تفاوت معنی داری ملاحظه نگردید.

کلمات کلیدی:

قرق، چرای دام، تنوع گونه ای، تنوع بتا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/606535>

